

[Holger Eriksen.]

det berygtede 19. Marts Cirkulære og dets Ophævelse. For den, der har sit paa det tørre, betyder det ikke saa meget, men for den, for hvem en Dags Arbejdsløshed er det samme som et føleligt Afsavn, betyder dette Cirkulæres Tilbagekaldelse uhyre meget. Beskæftigelsesgraden er heldigvis god, men Arbejdsløshed er i sig selv noget saa frygteligt, at man ikke kunstigt har Ret til at fremkalde en saadan.

Jeg nævner videre de 50 Mill. Kr. aarlig, der er stillet til Raadighed for Alders- og Invaliderentemodtagerne, nøje i Overensstemmelse med hvad Socialdemokratiet lovede under Valgkampen, og et Bevis paa den sociale Linie, som Regeringen har anlagt. Det er ikke saaledes, at Aldersrente- modtagerne derefter lever af Mælk og Honning, det er kun de mest nødtørftige Krav, de faar tilfredsstillet, men er der nogen, som tror paa, at en saadan Bedring af deres Kaar var blevet gennemført, hvis der ikke var sket et Regeringsskifte? De sure Bemærkninger, som er faldet, ikke mindst da man beskæftigede sig med Dækningslovene, er et tydeligt Fingerpeg her.

I denne Forbindelse nævner jeg Revisionen af Ulykkesforsikringsloven med dens højere Dagpengesatser og dens højere Erstatning for Invaliditet. Det Grundlag, man hidtil beregnede den sidste paa, var jo saa lavt, at det næppe nok svarede til mere end Halvdelen af Arbejdernes faktiske Fortjeneste, hvorfor de Erstatninger, der opnaaedes, var saa lave, at de slet ikke svarede til, hvad der oprindelig var tilsigtet.

Jeg nævner ogsaa de Beløb, der er stillet til Raadighed for Mødrehjælpen, og den Forbedring, der netop nu er gennemført i Kaarene for de enligt stillede Forsørgere. Lad være, at der er opnaaet Enighed derom, men Initiativet er dog udgaaet fra Regeringen, og jeg tror næppe, der er nogen, der tør regne med, at man vilde være stødt paa et tilsvarende Initiativ, hvis der ikke var sket et Regeringsskifte.

Medens jeg er ved den sociale Lovgivning, maa jeg give Udtryk for min Sorg over, at det ikke er lykkedes at gennemføre Ændringer i Arbejdsløshedskasseloven. Jeg sætter dog min Lid til, at der maa blive ydet de nødstedte Kasser den nødvendige Støtte.

Det er ofte hændt mig paa Møder, at jeg er blevet spurgt: hvorfor fremsatte Boligminister Kjærboel ikke et Forslag om Tvangsudlejning af Værelser i nøjere Overensstemmelse med Ungdomskommissionens Betænkning? Svaret har ligget saa snublende nær. Spørgsmaalet var det simple, om man virkelig ønskede fremskaffet et større eller mindre Antal Værelser, eller man blot ønskede at demonstrere den gode Vilje uden Udsigt til at opnaa noget positivt Resultat. Da det var det første, Ministeren sigtede paa, stillede han et noget modereret Forslag. Alligevel kunde det ikke gennemføres i den Skikkelse, hvori det var fremsat, men det var et brugbart Forhandlingsgrundlag, og Resultatet er blevet en Lov, som vel efter vor Opfattelse er ringere end Lovforslaget, men som paa den anden Side er brugbar. Man tør vel ogsaa gaa ud fra, at hvis det viser sig, at en yderligere Lovgivning er paakrævet, vil der rejse sig en saadan Folkestemning derfor, at det bliver muligt at gaa videre, naar Loven tages op til Revision. Jeg nærer ingen Tvivl om, at mere vidtgaaende Foranstaltninger vil vise sig nødvendige, men kan man ikke i første Omgang faa det hele, maa man nøjes med det, der er muligt. Hvis der er 30 000, der mangler Værelser, og man har Valget imellem at skaffe saadanne til de 20 000 eller slet ingen at skaffe, saa tager man naturligvis de 20 000.

Det samme Synspunkt maa anlægges paa en Mængde af de øvrige Kompromisser, der er afsluttet. Det gælder f. Eks. ogsaa Jordlovene. Der er ikke Tvivl om, at de betyder et Fremskridt. Det er paa den anden Side lige saa givet, at de, navnlig hvad angaar Fremskaffelse af Tillægsjord til indeklemt Husmænd, kun virker paa lang Sigt. Medens Landbrugsministerens Forslag om Ekspropriation vilde virke rationelt og hurtigt og uden at gaa nogens berettigede Interesser for nær, saa maa et stort Antal af dem, der savner Jord og har Brug derfor, nu vente alt for lang Tid, inden denne Jord fremskaffes. Men ogsaa her har det været nødvendigt at tage de politiske Magtforhold med i Betragtning. Jeg finder dog Anledning til i særlig Grad at udtrykke min Glæde over de saakaldte „små Jordlove“, hvorved det bliver muligt ogsaa at faa de store Godser udstykket og